

**Prezidents
Henrijs B. Airings**

Pirmais padomnieks
Augstākajā prezidijā



Atalgojums par labu izturību

Kad vēl biju jaunietis, es kalpoju Baznīcā, būdams par padomnieku gudram apgabala prezidentam. Viņš pastāvīgi centās mani mācīt. Es atceros kādu padomu, ko viņš man deva: „Kad tu ar kādu tiecies, izturies pret viņu tā, it kā viņam būtu smagas problēmas, un vairāk nekā pusē gadījumu tev izrādīsies taisnība.” Tobrīd es domāju, ka viņš ir pesimists. Tagad, gandrīz pēc piecdesmit gadiem, es saprotu, cik labi viņš izprata pasauli un dzīvi.

Mums visiem nākas sastapties ar pārbaudījumiem — dažkārt ļoti grūtiem pārbaudījumiem. Mēs zinām, ka Tas Kungs ļauj mums iet cauri pārbaudījumiem, tiekot spodrinātiem un pilnveidotiem, lai mēs varētu būt ar Viņu kopā mūžīgi.

Kad praviētis Džozefs Smits atradās Libertijas cietumā, Tas Kungs mācīja, ka tad, ja viņš labi panesīs savas grūtības, viņš saņems atalgojumu, kas palīdzēs kļūt mūžīgās dzīves cienīgam:

„Mans dēls, miers tavai dvēselei; tavas likstas un tavas ciešanas būs, bet tikai mazu brītiņu;

un tad, ja tu tās labi izturēsi, Dievs tevi paaugstinās augstumos; tu triumfēsi pār visiem saviem nelabvēļiem.” (M&D 121:7–8.)

Mūža garumā mums ir jācīnās ar tik daudzām grūtībām, ka var šķist grūti — pienācīgi panest savus pārbaudījumus. Tā var šķist ģimenei, kura ir atkarīga no ražas, kad nav lijis lietus. Viņi, iespējams, prāto: „Cik ilgi mēs spēsim izdzīvot?” Tā var šķist arī jauniešiem, kuri pretojas pieaugošajiem netikumumu un kārdinājumu plūdiem. Tā var šķist

jaunietim, kuram ir grūti iegūt izglītību vai iziet apmācības, kas nepieciešamas, lai iegūtu darbu un nodrošinātu sievu un ģimeni. Tā var šķist cilvēkam, kurš nevar atrast darbu vai kurš citu pēc cita zaudējis vairākus darbus laikā, kad uzņēmumi tiek slēgti. Tā var šķist arī tiem, kam vājinās veselība un zūd fiziskie spēki, kas var notikt agri vai vēlā vai nu viņu pašu, vai viņu mīloto cilvēku dzīvē.

Tāču mīlošais Dievs sūta mums šādus pārbaudījumus nevis vienkārši tādēļ, lai pārlicinātos, vai mēs spēsim panest grūtības, bet gan drīzāk, lai pārlicinātos, vai mēs spēsim labi panest tās un tādējādi tikt spodrināti.

Augstākais prezidijs pamācīja elderu Pārliju P. Pretu (1807–1857), kad tas tika aicināts kalpot Divpadsmit apustuļu kvorumā, sakot: „Tu esi iesaukts dienestā, kas prasa visu tavu uzmanību; . . . lai kļūtu par spodru bultu. . . . Tev ir jāspēj panest daudz grūtību, daudz pūliņu un daudz pārbaudījumu, lai tu varētu tikt pilnīgi attīrīts. . . . Tavs Debesu Tēvs to pieprasa; šis ir Viņa lauks, šis ir Viņa darbs, un Viņš . . . uzmundrinās tevi . . . un atbalstīs tevi.”¹

Savā vēstulē ebrejiem Pāvils runā par to, kādus augļus nes laba izturība: „Katra pārmācība tai acumirkli neliekas mums par prieku, bet par bēdām, tomēr vēlāk, tanī vingrinātiem, dod taisnības miera augli.” (Ebrejiem 12:11.)

Mūsu pārbaudījumi un grūtības dāvā mums iespēju mācīties un augt, un tas var pat mainīt mūsu iedabu. Ja mēs galējās grūtībās spējam pievērsties Glābējam, panesot tās, mūsu dvēseles var tikt spodrinātas.

Līdz ar to pirmais, kas mums jāatceras, — vienmēr lūgt Dievu (skat. M&D 10:5; Almas 34:19–29).

Otrais ir pastāvīgi censties ievērot baušļus — lai ar kādu pretestību, kārdinājumiem vai satraukumiem mums nāktos saskarties (skat. Mosijas 4:30).

Trešā izšķirošā lieta, kas mums jādara, ir kalpošana Tam Kungam (skat. M&D 4:2; 20:31).

Kalpojot savam Skolotājam, mēs Viņu iepazīstam un iemilam. Ja mēs turpināsim lūgt un uzticīgi kalpot, mēs sāksim atpazīt Glābēja roku un Svētā Gara ietekmi savā dzīvē. Daudzi no mums kādu laiku ir šādi kalpojuši un jutuši šo sadraudzību. Ja jūs atsauksiet atmiņā to laiku, jūs atcerēsities, ka tādējādi jūs mainījāties. Šķita, ka kārdinājums — rīkoties ļauni — samazinās. Bet vēlme — darīt labu — pieaug. Tie, kuri vislabāk pazīst un mīl jūs, iespējams, teica: „Tu esi kļuvis laipnāks un pacietīgāks. Šķiet, ka tu vairs neesi tāds kā agrāk.”

Un jūs vairs neesat tādi kā agrāk. Jūs mainījāties caur Jēzus Kristus veikto Izpirkšanu, jo pārbaudījumu brīdī paļāvāties uz Viņu.

Es apsolu jums: ja vien jūs meklēsiet To Kungu un kalposit Viņam, Viņš nāks jums talkā jūsu pārbaudījumos un jūsu dvēseles tādējādi tiks spodrinātas. Es aicinu jūs paļauties uz Viņu visās savās grūtībās.

Es zinu, ka Dievs Tēvs dzīvo un ka Viņš uzklausa katru no mūsu lūgšanām un atbild uz tām. Es zinu, ka Viņa Dēls, Jēzus Kristus, samaksāja par visiem mūsu grēkiem un ka Viņš vēlas, lai mēs nākam pie Viņa. Es zinu, ka Tēvs un Dēls par mums gādā un ka Viņi ir sagatavojuši ceļu, kā mēs varam labi panest savas grūtības un pārnākt mājās.

ATSAUCE

1. *Autobiography of Parley P. Pratt*, red. Parley P. Pratt Jr. (1979. g.), 120. lpp.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Mums visiem nākas saskarties ar grūtībām, kas pārbauda mūsu ticību un izturību. Padomājiet par to, kādas ir jūsu apmācāmo vajadzības un grūtības. Pirms apmeklējuma jūs varētu lūgt pēc vadības, lai saprastu, kā vislabāk palīdzēt viņiem labi panest savas grūtības. Jūs

varētu pārrunāt prezidenta Airinga minētos principus un Svēto Rakstu pantus, runājot par lūgšanu, kalpošanu un baušļu ievērošanu. Jūs varētu dalīties arī savā personīgajā pieredzē par to, kā esat tikuši svētīti ar spēju — labi panest savas grūtības.

JAUNIEŠI

Kad nomira mana draudzene

Samanta Lintone

Pirmajā vidusskolas gadā mana draudzene piedzīvoja aneirismas plīsumu galvas smadzenēs un nākamajā dienā nomira. Kaut arī es biju Baznīcas locekle, man tik un tā bija grūti. Man visu dzīvi tika mācīts, ka es varu vērsties pie Debesu Tēva un Glābēja jebkurā jautājumā, bet man nekad agrāk nebija nācies sastapties ar ko tādu.

Es raudāju stundām ilgi, cenšoties rast kaut ko, jebko, kas dāvātu man mieru. Nākamajā vakarā pēc viņas nāves es pievērsos garīgo dziesmu grāmatai. Pārlapojot to, es uzšķīru dziesmu „Ar mani paliec šovakar!” (*Garīgās dziesmas*, nr. 99). Es ievēroju trešo pantu:

„Ar mani paliec šovakar!

Bez Tevis vientuļš es.

Tik Tavi vārdi mieru dod

Un Gara gaismu nes.

Bez Tevis pasaul's tumsība

Šo namu neatstās.

Ar mani paliec šovakar,

Ak, mīļais Pestītāj!”

Šis pants piepildīja mani ar tik lielu mieru! Tovakar es sapratu, ka Glābējs var ne vien palikt kopā ar mani, bet ka Viņš pilnībā zina, kā es jūtos. Es zinu, ka mīlestība, ko es sajutu caur šo garīgo dziesmu, palīdzēja man izturēt to vakaru un ka tā ir palīdzējusi man izturēt arī daudzus citus pārbaudījumus.

Autore dzīvo Jūtas štātā, ASV.

Jūs varat lejupielādēt dziesmu „Ar mani paliec šovakar!” vietnē lds.org/go/7176.



Lai viņi visi ir viens

Lūdziet un studējiet šo materiālu, meklējot iedvesmu, kā ar to dalīties. Kā sapratne par Palīdzības biedrības mērķi sagatavo Dieva meitas mūžīgās dzīves svētībām?

Ticība, ģimene, palīdzība

Pilnīgu vienotību ar Tēvu Jēzus sasniedza, pakļaudams Sevi — kā miesu, tā garu — Tēva gribai,” māca elders D. Tods Kristofersons no Divpadsmit apustuļu kvoruma.

„ . . . Protams, ka mēs nevarēsim būt vienoti ar Dievu un Kristu, ja vien nepadarīsim Viņu gribu un Viņu intereses par savu lielāko vēlmi. Šādu pakļāvību nevar izkopt vienas dienas laikā, taču, ja mēs to vēlēsimies, laika gaitā Tas Kungs apmācīs mūs caur Svēto Garu, līdz varēsim patiesi sacīt, ka Viņš ir mūsos, kā Tēvs ir Viņā.”¹

Linda K. Bērtone, Palīdzības biedrības vispārējā prezidente, māca, kā sasniegt šādu vienotību: „Slēdzot un ievērojot derības, mēs paužam savu apņemšanos — kļūt līdzīgiem Glābējam. Mēs tiecamies pēc ideālas attiecības, kuru visprecīzāk raksturo pāris rindiņas no kādas populāras garīgās dziesmas: „Es iešu, kur vēlies

Tu. . . Es teikšu, ko vēlies Tu. . . . Kā Tu gribēsi, tāds būšu es.””²

Elders Kristofersons arī atgādina, ka, „dienu pēc dienas un nedēļu pēc nedēļas pūloties iet pa Kristus ceļu, mūsu gars nostiprina savu pārākumu, iekšējā cīņa norimst un kārdinājumi pārstāj mocīt.”³

Nīla F. Meriota, otrā padomniece Jauno sieviešu vispārējā prezidijā, liecina par svētībām, ko saņēmusi, cenšoties pieskaņot savu gribu Dieva gribai: „Es esmu pūlējies atgaiņāt laicīgo vēlmi, lai viss notiktu pēc *mana* prāta, beigu beigās saprotot, ka mana griba ir ļoti nepilnīga, ierobežota un nespējīga — salīdzinājumā ar Jēzus Kristus ceļu. [Mūsu Debesu Tēva] ceļš ir ceļš, kas ved uz laimi šajā dzīvē un mūžīgo dzīvi pēc nāves.”⁴ Centīsimies visā pazemībā kļūt vienoti ar savu Debesu Tēvu un Viņa Dēlu, Jēzu Kristu!

Papildu Svēto Rakstu panti un informācija

Jāņa 17:20–21; Efeziešiem 4:13; Mācības un Derību 38:27; reliefsociety.lds.org

ATSAUCES

1. D. Todd Christofferson, „That They May Be One in Us”, *Liahona*, 2002. g. nov., 72.–73. lpp.
2. Linda K. Bērtone, „Derību ievērošana — spēks, prieks un mīlestība” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2013. g. nov., 111. lpp.
3. D. Todd Christofferson, „That They May Be One in Us”, 71. lpp.
4. Nīla F. Meriota, „Pakļausim savu sirdi Dievam” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2015. g. nov., 32. lpp.

Apdomājiet!

Kā Dieva gribas īstenošana palīdz mums kļūt līdzīgākiem Viņam?